

Soumračník

2920, poslední rok prvního věku

Kniha jedenáctá

sepsal Carlovac Townway

2. Soumračníku, 2920

Tel Aruhn, Morrowind

řišel za tebou člověk, Matko noci, řekl strážný. "Člen kmene Kothringů, jehož doklady tvrdí, že je to pán Zuuk z Černého močálu a že je součástí císařské posádky v Gideonu."

A proč si myslíš, že bych měla mít sebemenší zájem se s ním setkat? zeptala se Matka noci nebezpečně sladkým hlasem.

Přináší dopis od poslední císařovny Cyrodiilské říše.

Máme to dnes ale rušný den, usmála se a s potěšením tleskla. "Uved' ho."

Zuuk vstoupil do komnaty. Jeho kovová pleť odrážela světlo ohniště i blesky bouřlivé noci, ačkoliv byl až na obličej celý zahalen. Matka noci si všimla i svého vlastního odrazu, na němž byla přesně taková, jakou ji viděl i on: klidná, překrásná, a zároveň děsivá. Beze slov jí předal dopis od císařovny. Napila se vína a přečetla si ho.

Vévoda z Morrowindu mi už letos za vraždu císaře také nabídl značnou sumu, řekla a složila dopis. "Lod' s jeho platbou se však potopila a nebyla nikdy doručena. Bylo to značně nepříjemné, především proto, že jsem se už do paláce obtěžovala nasadit své špehy. Proč bych teď měla předpokládat, že tvá více než štedrá částka, navíc od mrtvé ženy, dorazí?"

Mám ji s sebou, řekl Zuuk prostě. "Je venku na voze."

Pak ji přines a o tvou záležitost bude postaráno, usmála se Matka noci. "Císař zemře do konce roku. To zlato můžeš nechat u Apaladith. Pokud si se mnou ovšem nechceš dát nějaké víno."

Zuuk nabídku odmítl a vzdálil se. Ve chvíli, kdy odešel, vyklouzl neslyšně zpoza tmavé tapisérie Miramor. Matka noci mu nabídla sklenku vína a on ji přijal.

Toho chlapíka znám, pronesl Miramor opatrně, "ale nevěděl jsem, že pracuje pro starou císařovnu."

Pojďme si raději promluvit o tobě, nejsi-li proti, řekla a bylo jí jasné, že se tomu bránit nebude.

Dovol mi, abych ti dokázal svou cenu, řekl Miramor. "Chci být tím, kdo císaře vyřídí. Zabil jsem již jeho syna a sama jsi právě viděla, jak dobře se umím skrývat. Viděla jsi snad na tapisérii jedinou vlnku?"

Matka noci se usmála. Věci se vyvíjely přesně podle jejího plánu.

Víš-li, jak používat dýku, najdeš ho v Bodrumu, řekla a popsala mu, co musí udělat.

3. Soumračníku, 2920

Žalovín, Morrowind

évoda se díval z okna. Bylo brzy ráno a už čtvrtý den visela nad městem rudá mlha, z níž létaly blesky. Ulicemi se proháněl šilný vítr, který trhal vlajky na cimbuří a nutil lidi pevně zavírat okenice. Na jeho zemi se valilo cosi strašlivého. Vévoda sice nebyl nijak zvlášť vzdělaný, ale znamení poznal. Stejně jako jeho poddaní.

Kdy mí poslové dorazí ke Trojici? zavrčel a otočil se ke svému kastelánovi.

Vivec je daleko na severu, kde vyjednává smlouvu s císařem, řekl muž a v jeho hlase i tváři byl poznat strach. "Almalexie a Sotha Sil jsou v Nekromu. K nim by snad poslové mohli dorazit během několika dní."

Vévoda přikývl. Věděl, že jeho poslové jsou rychlí, ale to byla ruka Zapomnění také.

6. Soumračníku, 2920
Bodrum, Morrowind

větlo pochodně dopadající na snášejší sních propůjčovalo místu skoro až nadpozemský nádech. Vojáci z obou táborů se shlukli okolo největší vatry: zima dokázala spojit i nepřátele, jejichž země spolu téměř osmdesát let vedly válku. Přestože cyrodilštinu ovládalo jen několik dunmerů, v bitvě o teplo našli porozumění. Když se mezi ně vtlačilo pěkné redgardské děvče, aby se na chvíli zahřálo, než se zase bude muset vrátit do vyjednávacího stanu, pokývalo mnoho mužů z obou táborů uznale hlavou.

Císař Reman III. by z jednání nejraději odešel dříve, než začalo. Ještě před měsícem si myslel, že když se setkají na místě, kde jeho vojsko utrhlo porážku od Vivecovy armády, bude to považováno za známku dobré vůle. Teď v něm však sílily pochyby a samotné místo v něm probouzelo víc špatných vzpomínek, než předpokládal. Přestože ho Versidue-Shai ujišťoval, že kameny v řece jsou rudé od přírody, přísahal by, že na nich zahlédl krvavé stopy svých vlastních vojáků.

Takže již máme dojednány všechny podrobnosti smlouvy, řekl a vzal si od své konkubíny Kordy sklenici horkého yuellu. "Ale toto není místo, kde by se měla podepsat. Měli bychom to udělat v císařském paláci se vši okázalostí a slávou, kterou si takováto historická událost zaslouží. Musíte přijít i s Almalexií. A s tím vaším čarodějným chlapíkem."

Sotha Silem, zašeptal Versidue-Shai.

Kdy? zeptal se Vivec, jehož trpělivost byla nekonečná.

Přesně za měsíc, řekl císař a s velkorysým úsměvem se neohrabaně škrábal na nohy. "Na počest této příležitosti uspořádáme velkolepý ples. A nyní se chci projít. Mé nohy tím počasím už úplně zdřevěněly. Kordo, drahoušku, doprovázíš mě?"

Samozřejmě, Tvoje císařská Milosti, řekla a pomohla mu k východu ze stanu.

Chcete, abych se k vám také připojil, Výsosti? zeptal se Versidue-Shai.

Nebo já? zeptal se král Dro'Zel ze Senchal, nově jmenovaný poradce u dvora.

To nebude nutné. Nebudu pryč dlouho, řekl Reman.

Miramor se přikrčil ve stejném rákosí, v němž se schovával již téměř před osmi měsíci. Nyní však byla zem tvrdá a pokrytá sněhem a rákosy halila mrazivá jinovatka. Sebemenší pohyb, který udělal, vydal hlasitý, křupavý zvuk. Kdyby nebylo halasných písní spojené morrowindské a císařské armády, která se shromáždila okolo vatry, neodvážil by se k císařovi a jeho konkubíně přiblížit tak blízko. Stáli pod útesem, v ohybu zamrzlé řeky, obklopeni stromy, jež se třpytily ledem.

Miramor opatrně vytáhl dýku z pouzdra. Trochu své schopnosti s krátkým ostřím před Matkou nocí přecenil. Pravda, sice už s jednou podobnou dýkou podřízl princovi Juilekovi hrdlo, ale ten chlapec se tenkrát vlastně ani neměl jak bránit. Ale co na tom, ostatně jak těžké může být bodnout starce s jedním okem? K takové lehké vraždě přece ani není žádné mistrné ovládání čepele zapotřebí.

Tu se mu naskytla ideální příležitost. Žena zahlédla něco hlouběji v lese, nějaký rampouch neobvyklého tvaru, říkala, a vydala se jej prohlédnout. Císař zůstal stát a na tváři se mu rozehrál úsměv. Otočil se čelem k útesu, aby si poslechl

refrén písně svých zpívajících vojáků, a tím se postavil k vrahovi zády. Právě na takový okamžik Miramor čekal. Vědom si zvuku, který vydávaly jeho šlépěje na zmrzlé zemi, vykročil kupředu a udeřil. Téměř.

Téměř současně mu totiž jeho útočící paži stáhla silná ruka zpět a druhá taková mu vrazila dýku do hrdla. Nevzmoohl se ani na výkřik. Císař stále pozoroval své vojáky, a tak neviděl, jak je Miramor tažen zpět do křoví a jak mu ruka mnohem zkušenější než ta jeho zajíždí s dýkou do zad a ochromuje ho.

Miramor pozoroval svou rozlévajcí se krev, která na chladné zemi ihned mrzla, a než vydechl naposledy, spatřil císaře s jeho kurtizánou, jak míří k táboru na útesu.

12. Soumračníku, 2920

Žalovín, Morrowind

prostředního nádvoří žalovínského hradu zbyl jen sloupec vybuchujících plamenů, které stoupaly vzhůru ke žhavým mrakům. Ulicemi se valil těžký, černý kouř z ohně, který spaloval vše, co bylo ze dřeva nebo z papíru. Okřídlené bytosti podobné netopýrům vyháněly obyvatele z úkrytů na otevřené prostranství, kde padli do rukou skutečné armády. Jediná věc, která bránila Žalovínu shořet na popel, byla vlhká prýšticí krev jeho obyvatel.

Mehrunský Dagon se usmál a spokojeně pozoroval, jak se hrad rozpadá.

Když jen pomyslím na to, že jsem málem nedorazil, pronesl nahlas a jeho slova burácela nad vším tím chaosem. "O takovou zábavu bych nerad přišel."

Jeho pozornost upoutal tenký paprsek světla, jenž prorážel zlověstná černorudá oblaka. Dagon jej následoval očima až ke zdroji, a tam našel dvě postavy, muže a ženu, kteří stáli na kopci nad městem. Muže v bílé róbě poznal hned, byl to Sotha Sil, čaroděj, který přemluvil všechny prince Zapomnění k tomu bezvýznamnému příměří.

Jestli jsi přišel pro žalovínského vévodu, není tady, zasmál se Mehrunský Dagon. "Ale někde tu najdeš jeho kusy, až příště zaprší."

Daedro, nemůžeme tě zabít, řekla Almalexie a její tvář byla tvrdá a neústupná. "Ale právě toho budeš už brzy litovat."

A s těmito slovy se dva živoucí bohové a princ ze Zapomnění pustili v rozvalinách Žalovínu do boje.

17. Soumračníku, 2920

Tel Aruhn, Morrowind

atko noci, promluvil strážný. "Zásilka od tvého zvěda z císařského paláce."

Matka noci si dopis pečlivě přečetla. Zkouška se zdařila: Miramor byl zdárně odhalen a zabit. Císař byl ve velmi zkušených a nebezpečných rukách. Okamžitě sepsala odpověď.

18. Soumračník, 2920
Balmora, Morrowind

Sotha Sil přivítal Viveca na hlavním náměstí před svým palácem a ve tváři se mu zračil vážný a nečitelný výraz. Poté, co se ve svém stanu v Bodrumu dozvěděl o probíhající bitvě, jel Vivec dnem i nocí, míli za míli, a oslepující rychlostí si prosekával cestu skrz nebezpečné území u Dagoth-Ur. Po celou dobu se před ním na polední straně rozvalovala vířivá rudá mračna, měl tedy jistotu, že boj stále pokračuje. V Gnisis se setkal s poslem od Sotha Sila, který ho požádal o schůzku v Balmoře.

Kde je Almalexie?

Uvnitř, řekl Sotha Sil unaveně. Čelist mu hyzdila dlouhá a nepěkná sečná rána. "Je vážně zraněná, ale Mehrunský Dagon se ze Zapomnění nevrátí po mnoho dlouhých měsíců."

Almalexie ležela na hedvábné posteli a starali se o ni Vivecovi vlastní léčitelé. Její tvář i rty byly šedé jak kámen a gázou obvazů prosakovala rudá krev. Vivec pozvedl její studenou ruku. Almalexiina ústa se beze slov pohnula. Snila.

Znovu bojovala s Mehrunským Dagonem a všude zuřila ohnivá bouře. Kolem ní padaly zčernalé trosky hradu a odlétávající jiskry osvětlovaly noční oblohu. Pařáty daedry se jí zaryly do břicha, a zatímco ji Almalexie škrtila, proudil jí žilami do těla jed. V okamžiku, kdy se svalila na zem vedle svého poraženého protivníka, zjistila, že hrad stravovaný ohněm nebyl Žalovín. Byl to císařský palác.

24. Soumračníku, 2920
Císařské Město, Cyrodiil

Nad městem zuřila ledová vichřice, která rozbíjela okna císařského paláce na tisíce drobných úlomků. Chvějící se paprsky slunce osvětlovaly postavy uvnitř téměř snovými vzory.

Císař na své služebné doslova štěkal rozkazy, jež se do jednoho týkaly příprav hostiny a plesu. Tyhle věci si vždycky užíval nejvíc a měl je dokonce raději než boj. Král Dro'Zel, který si vzal na starost zábavu, neustále přicházel s novými a novými nápady. Císař se rozhodl, že osobně dohlédne na přípravy večeře. Pečená hrotice, lahodná tykev, krémové polévky, máslový helerak, obalovaná treska, jazyk v aspiku. Dokonce i velmož Versidue-Shai navrhl pár věcí, ale chutě akaviřanů jsou opravdu hodně nezvyklé.

S příchodem noci doprovodila paní Korda císaře do jeho komnat.

Rok končil Večerníkem.